

الواقعة

مکی سورة دی ۹۶ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ

کله چي (د قیامت عظیمه) واقعه رامنخته شی.

لَيْسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ

نه بی خوګ دروغ گنلی شی (او نه بی مخه نیولی شی).

خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ

هرڅه به لاندې باندې کړی (د دنیا ډیر مستکیرین او ظالمان به خوار او ذلیل او ډیر کمزوری او مظلوم مؤمنان به د نیکمرغی لوړو مدارجو ته ورسوی او د عزت او ذلت وروستی فیصله به اعلان شی).

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا

کله چي ټوله ځمکه په شدت سره ولرزیدی.

وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا

او غرونه ټوټه ټوټه شی.

فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا

او د گرد او غبار په شان والوزی.

وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً

او تاسو (توله انسانی تولنه) به په دریو ډلو وویشل شی.

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۘ

یوه به د نیکمرغه او ممتازه خلکو ډله وی. څه بیان درته وکړو د دغې نیکمرغې ډلې (د خوښی او هوسایي)؟

وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۘ

بله ډله د بد مرغو کسانو ده، څه بیان درته وکړو (د دوی د بدبختی او شقاوت)؟

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۘ

بله ډله د ډیرو لوړو مرتبو او درجو څښتنان (پیغمبران، صدیقین، شهداء او صالحین) دی.

أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۘ

دوی به (د الله تعالی حضور ته) ډیر مقرب او د خانګړی امتیاز لرونکی وی.

فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۘ

له نعمتونو څخه په ډکو جنتونو کې به اوسېږي.

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَىٰ ۘ

په دوی کې به لوی شمیر د ټولو امتونو سابقین الاولین شامل وی (چې په لومړۍ مرحله کې یې د خپل پیغمبر دعوت ته لږیک ویلی دی. پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل: د قیامت په ورځ به هغه کسان له ټولو نه وړاندې د الله تعالی د سیوری لاندې ځای ونیسي، چې حق ورته وړاندې شوی او منلی یې و، حق ترې غوښتل شوی او اداء کړی یې و، او د نورو په حق کې یې فیصله هماغسې وه لکه د خپل ځان په حق کې یې چې کوله).

وَقَلِيلٌ مِّنَ الْآخِرِينَ ۘ

او لږ شمیر له وروستیو ولسونو (به هم پکې شامل وی).

عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۘ

په زربافتی تختونو

مُتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ۘ

به یو بل ته مخامخ ناست وی.

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ﴿١٧﴾

هميشنی هم عمره زلميان به يی د خدمت لپاره گرخی راگرخی.

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ﴿١٨﴾

د پاکو او خالصو شرابو له ډکو گیلاسونو، جکونو او جامونو سره.

لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفُونَ ﴿١٩﴾

(داسی شراب چي) په څښلو کي یی نه سردردی شته، نه نیشه او نه بیخودی.

وَفَكَهَةٍ مِّمَّا يَتَخِرَّوْنَ ﴿٢٠﴾

او د دوی د خوښی هر ډول میوی به ورته وړاندې کیری.

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٢١﴾

او د دوی له اشتها او ارزو سره سم د هر ډول مارغانو غوښی.

وَحُورٍ عِينٍ ﴿٢٢﴾

او د ښکلو غټو سترگو لرونکي حوری.

كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ الْمَكْنُونِ ﴿٢٣﴾

لکه پوښل شوي مرغلري.

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

دا ټول (نعمتونه) د دوی د ښو او نیکو اعمالو اجر او مکافات دی.

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا ﴿٢٥﴾

(په جنت کي به) نه عبث او خوشي خبرې اوری او نه به له گناه ډکي خبرې (نه به چغلی او غیبتونه وی، نه به لافي شافي او نه به پیغورونه).

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ﴿٢٦﴾

(او د یوی کاملاً شریفی او مهذبې ټولني پحيث به) له هرې خوا د خوږو خبرو او سلام سلام ازانگي په فضا کي خپري وی.

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ﴿٢٧﴾

او بنی اړخی (نیکمرغه کسان)، ژومره د لوړې مرتبې لرونکی دی بنی اړخی.

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ﴿٢٨﴾

دوی به د (بې اغزیو) سدر ونو د سیورو لاندې وی.

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ﴿٢٩﴾

د کیلو د ډکو څانگو لاندې.

وَزَيْلٍ مَّمْدُودٍ ﴿٣٠﴾

چې سیوری یې پراخ او هره خوا خپور دی.

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ﴿٣١﴾

او رڼې اوبه یې تر څنګ روانې دی.

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ﴿٣٢﴾

او هر ډول تانډې او خوندورې میوې (به ورته تیارې وی).

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ﴿٣٣﴾

چې نه یې (له موسم سره) خلاصون شته او نه یې (په را اخستلو کې) کوم خنډ او تکلیف.

وَفَرَشٍ مَّرْفُوعَةٍ ﴿٣٤﴾

او د دوی عالی مرتبه میرمنې (چې له ایمان او صالحو اعمالو سره وفات شوي).

إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنشَاءً ﴿٣٥﴾

مونږ به (دغه میرمنې بیرته) په ځانګړې خلقت سره پیدا کړو.

فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ﴿٣٦﴾

(که دوی په زړښت وفات شوی هم وی خو اوس به) تل تر تله پیغلي او بڼکلي وی.

عَرَبًا أَتْرَابًا ﴿٣٧﴾

له خپلو څښتنانو سره به همزولي او مينه كوونكي وي. (كه له يوې ميرمنې نه په دنيا كې څو تنه څښتنان پاتې وي او په آخرت كې ټول په جنت كې وي، نو دغې جنتي ميرمنې ته به اختيار وركړي شي چې تر ټولو له ښو اخلاقو لرونكي څښتن سره پاتې شي).

لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ٣٨

(دغه ټول نعمتونه) د ښي اړخو (نيكمرغانو) لپاره دي.

ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَىٰ ٣٩

(د ښي اړخو يا اصحاب اليمين شمير به زيات وي) څه شمير به د پخوانيو امتونو خلک وي.

وَأُولَٰئِكَ مِنَ الْآخِرِينَ ٤٠

او څه شمير به د وروستيو هم.

وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ٤١

او كين اړخي (بدبختان)، څه بيان درته وشي د كين اړخو د بدبختي.

فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ ٤٢

چې د سوزوونكي سيلې او جوشيدلو اوبو ترمنځ به يې ژوند وي.

وَوَظِلٍّ مِّنْ يَحْمُومٍ ٤٣

د تور غليظ لومې د چتر لاندې.

لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ٤٤

چې نه به يخ وي او نه به آرام ښوونكي.

إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ٤٥

دوى هماغه دي چې دنيوي ژوند يې په ناز نعمت او سرکشي كې تيراوه.

وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ٤٦

او په لويو لويو گناهونو (كفر، شرك او له الهي حدودو نه په بغاوت) ټينگ ولاړ وو.

وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَأَنَّا لَمَبْعُوثُونَ ٤٧

او تل به يې ويل: كله چې مړه شو او هډوكي مو له خاورو سره خاورې شي، نو آيا بيا به راژوندي كيږو؟

أَوَّءَ آبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾

او زموڼو پخوانی پلرونه (نیکونه) به هم راژوندی کیری.

قُلِّبَاتِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ﴿٤٩﴾

ورته ووايه: بیشکه چي ټول لومړنی او وروستنی (به راژوندی شی).

لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾

ټول به یوه ورځ په ټاکلی وخت راتول کړی شی.

ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيُّهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ ﴿٥١﴾

بیا به تاسو ای دروغجنو گمراهانو!

لَا تَكُونُ مِن شَجَرٍ مِّن زُقُومٍ ﴿٥٢﴾

له (بد خونده مایع لرونکی) زقوم ونی څخه وخورئ.

فَالْتَوْنَا مِنهَا الْبُطُونَ ﴿٥٣﴾

او خپلي خیتي به ورباندې ډکي کړی.

فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ﴿٥٤﴾

او د پاسه به ورباندې جوشیدلي اوبه وڅښی.

فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ﴿٥٥﴾

او د څښاک طریقه به مو جل وهلو اوبنانو ته ورته وی .

هَذَا نَزَلْنَاهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥٦﴾

همدغه به ستاسو لپاره د قیامت د ورځي میلمستیا وی.

نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾

تاسو خو (لومړی خل) موڼو پیدا کړی یی، نو ولې (په دویم خل راژوندی کیدو) باورمن نه یاست؟

أَفْرَاءَيْتُمْ مَا تَمْنُونَ ٥٨

آيا (د هغي نطفې له تدريجي مراحلو نه) خبر ياست چې په رحم كې يې تويوي؟

ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ ؕ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ٥٩

آيا (تاسو له هغي نه د يوه كامل انسان) پيدا كوونكي ياست، كه مونږ يې پيدا كوو؟

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَ مَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ٦٠

همدا مونږ يو چې ستاسو لپاره مو مرگ مقدر كړى، او هيڅوك (زمونږ د دغه فرمان د تنفيذ) مخه نشي نيولى.

عَلَىٰ أَنْ يُبَدَّلَ أَمْثَلَكُمْ وَ نَنْشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ٦١

(مرگ مو د دې لپاره مقدر كړى) چې غواړو ستاسو په ځاى نور خلك راوولو، او دا هم كولى شو چې تاسو بيا په يوه داسې نوى شكل راپيدا كړو چې تاسو ورباندې نه پوهيږئ.

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ٦٢

او تاسو خو خپل لومړنى پيداىبنت (اوسنى جهان) پيژنئ، نو ولې عبرت نه اخلي (او د راتلونكي جهان په راتگ باور نه كوي)؟

أَفْرَاءَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ٦٣

خپلې كر كېلې ته وگورئ.

ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ ؕ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ٦٤

آيا تاسو يې رازرغونوي كه مونږ؟ (تاسو خو تخم وشيندئ خو په خمكه كې يې پالل او زرغونول او له هغه نه مكمله غله دانه جوړول د الله تعالى كار دى.)

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطًا مَّا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ٦٥

(ستاسو د كرلې كېنت ساتنه او پالنه هم زمونږ كار دى) كه مونږ و غواړو هغه به (په كوم آفت) داسې خس خاشاك او توتېه توتېه كړو، چې تاسو به ورته حيران (او لاس تر زني كېنئ).

إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ٦٦

(پخپل كړاو او تكليف به خفه او پرېشانه شئ او وايي به چې په دې فصل كې) مونږ ته سخت زيان ورسيد.

بَلْ نَحْنُ مُحْرَمُونَ ﴿٦٧﴾

بلڪه (له ڪپ ٻوڏي) هم بي برخي شو.

أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾

خپلو د ڄڻاڪ (او د ژوند د سمون لويي وسيلي) اوبو ته په دقت سره وگوري.

ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنزِلُونَ ﴿٦٩﴾

آيا تاسو هغه له باراني وريخو نه راڻيڪته ڪوي ڪه مونڊ بي رانازلوو؟

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾

ڪه مونڊ و غوارو هغه به تروي ترخي ڪرو، نو ولي شڪر نه اداء ڪوي؟

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾

هغه اور ته وگوري ڇي تاسو بي بلوي.

ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنشِئُونَ ﴿٧٢﴾

آيا تاسو د هغه ونه پيدا ڪري ڪه مونڊ پيدا ڪري ده؟

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكَرًا وَرَمَتْنَاهَا لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾

مونڊ دغه (دنيوي اور د دوزخ د اور د رايادولو لپاره) د پند او عبرت، او د مساپرانو د گتي اخستلو يوه وسيله ٽاڪلي ده (او خلڪو ته دا يادگيرنه هم ورڪوي، هغه مقتدر ذات ڇي له شني وني نه اور پيدا ڪولي شي، د قيامت په ورڃ د مرو په بيا راڙوندي ڪيدو هم پوره قدرت لري).

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

نو د خپل با عظمته رب په نوم تسبيح ووايه.

﴿ ٧٥ ﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوْجِعِ النُّجُومِ ﴿٧٥﴾

د ستورو په مقامونو دي زما قسم وي.

﴿ ٧٦ ﴾ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٧٦﴾

او که پوهیږی نو دا ډیر لوی قسم دی.

﴿ ٧٧ ﴾ إِنَّهُ لَقُرْءَانٌ كَرِيمٌ ﴿٧٧﴾

بیشکه دا قرآن د ډیر احترام او ارزښت وړ دی.

﴿ ٧٨ ﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٧٨﴾

د (لوح محفوظ) په کتاب کې له هر ډول تحریف او تغیر نه مصون دی.

﴿ ٧٩ ﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٧٩﴾

یوازې هغه سپیڅلی کسان ورته باید لاس وروړی (چې له هر ډول کثافاتو نه پاک وي).

﴿ ٨٠ ﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٠﴾

د کائناتو د رب له لوري نازل شوی دی.

﴿ ٨١ ﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾

نو آیا تاسو د دغه حقیقت (او د دغه عظیم الشان قرآن) په مقابل کې غفلت او بی اعتنایی کوئ.

﴿ ٨٢ ﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكذِّبُونَ ﴿٨٢﴾

او د قرآن تکذیب د خپلې روزی وسیله گڼئ (او فکر کوئ چې د قرآني دعوت په کامیابی سره به دنیوی امتیازات له لاسه ورکړئ).

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾

نو کله چې ستاسو د یوه (دوست او خپلوان) سا، ستونی ته راورسی،

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾

او تاسو په غریدلو سترگو ورته گوری.

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُصْرُونَ ﴿٨٥﴾

او موږ هغه محتضر ته ستاسو نه ډیر نږدی یو خو تاسو یې نه وینی.

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾

نو که تاسو له مکافات او مجازات نه منکر یاست (د قیامت راتگ هم نه منی).

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾

(او د خپل قوت په ادعا کې) رښتونی یاست، دغه ستونی ته رسیدلی روح (د محتضر بدن ته) بیرته راوگرځوی.

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾

که دغه مړ شوی انسان د الله تعالی دربار ته مقرب وی.

فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتٌ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾

د نعمتونو په ډک جنت کې به یې کامل راحت او هوسایی په برخه وی.

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾

او که له بڼی اړخو (نیکمرغانو) څخه وی.

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾

(ورته به ويل کيڙي چي) په تادي سلام وي، د اصحاب يمينا له لوري.

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكْذِبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾

خو که د گمراهانو او انکار کوونکو څخه وي.

فَنَزَّلُ مِنَ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾

نو د جوش اوبو ميلستيا به يې په برخه وي.

وَتَصْلِيَةٌ جَحِيمٍ ﴿٩٤﴾

او دوزخ ته به ورغورخول کيږي.

إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾

(د دغو دريو اړو ډلو په باب بيان شوي امتيازات) کاملاً حق دي.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

نو د خپل با عظمته رب نوم په تسبيح او ستاينه ياد کړه. (کله چي دغه مبارک آيت نازل شو، پيغمبر صلي الله عليه وسلم امر وکړ چي د رکوع په تسبيح کي يې شامل کړي، او د هر لمانځه په رکوع کي ووايي: «سبحان ربي العظيم». او کله چي «سبح اسم ربك الاعلى» نازل شو نو امر يې وکړ چي د سجدي په تسبيح کي يې شامل کړي او په هره سجده کي ووايي: «سبحان ربي الاعلى».)

«تمت سورة الواقعة بفضل الله رب العالمين»

=====